

området, de tekniske uddannelser og de naturvidenskabelige uddannelser vil man vide, at vi i fællesskab har oprustet på det seneste, netop i et forsøg på at klare os bedre. Men det ligger jo noget uden for dagens debateme, og derfor skal jeg ikke fordybe mig yderligere i det.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Et forkert argument bliver jo ikke mere rigtigt af at blive gentaget.

Fori det går relativt godt med dansk økonomi i øjeblikket – og det gør det ikke mindst, fordi den nuværende regering i hovedtrækkene har fortsat de tidligere borgerlige regeringers økonomiske politik – er det ikke ensbetydende med, at det bliver ved med at gå godt. Hovedparten af de mennesker, der er ude i arbejdsstyrken nu og virker på en god måde, er jo uddannet for længe siden og er senere blevet efteruddannet. Men vi skal diskutere fremtiden; det skulle gerne blive ved med at være sådan, det skulle gerne blive ved med at gå godt og måske oven i købet endnu bedre, og det fordrer altså, at også de, der skal udgøre fremtidens arbejdsstyrke, er veluddannede, virkelig kan noget og ved noget og også har færdigheder i en international dimension. Og her er der grund til bekymring.

Og så nytter det altså ikke noget at sige, at det går jo egentlig meget godt nu. Det sagde manden, der hoppede ud fra Rundetårn, da han var faldet de første 25 m, men det blev jo ikke ved med at gå godt. Skal det blive ved med at gå godt, skal den supertanker, som det danske uddannelsessystem i virkeligheden er, ændre kurs. Det tager tid, derfor begynder det at haste, og så nytter det ikke noget at prøve at fremstille mig eller mit parti som isoleret på grund af vores klare kritik af uddannelsessystemet og den måde, det fungerer på generelt.

Men det er da klart, at systemet består af en række enkeltdele, og jeg nævnte nogle her fra talerstolen. Jeg nævnte bl.a., at hr. Jakob Lange fra Københavns Universitets studiekontor foreslår – fordi han har lært af sine erfaringer – at vi f.eks. genindfører niveaudelingen, fordi den giver bedre muligheder for, at man kan nå at lære det, man skal have lært for at kunne komme ind på universitetet og have ordentlige forudsætninger for at få udbytte af undervisningen. Det er kun ét konkret eksempel blandt mange.

Det er selvfølgelig ikke meningen, at det skal være en generel uddannelsesdebat, men vi kan da godt tage fat på de mange korn, som tilsammen udgør den store sandbunke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 180: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Justering af personalegodebeskatningen).

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 27/2 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anna-Marie Hansen (S):

På Socialdemokratiets vegne vil jeg gerne give tilslutning til dette lovforslag om en lempelse og smidiggørelse af personalegodebeskatningen. Den kritik og usikkerhed, der har været fremherskende på området, har vist et behov for en nærmere præcisering af de mange forskellige typer personalegoder.

Med det forslag, som vi har til behandling i dag, indføres en bagatelgrænse på et beløb svarende til den grænse, som i forvejen er kendt fra lønmodtagerfradraget, hvor lønmodtageren ikke kan fratække de første 3.900 kr. af de udgifter, der er forbundet med arbejdet. I Socialdemokratiet finder vi det både fornuftigt og rimeligt, at der indføres en tilsvarende bagatelgrænse for beskatning af værdien af de personalegoder, som har konkret sammenhæng med den ansattes arbejde.

Med de mere enkle og præcise regler vil vi fremover kunne undgå forskellige fortolkninger af, hvad der er bagateller, og hvad der ikke er bagateller. Vi finder det således både ønskeligt og hensigtsmæssigt, at skønsprikket nu erstattes af klare regler for, hvad der kan betragtes som bagatelagtige goder.

I forbindelse med skattereformen af 1993, hvor det blev fastslået, at frynsegoder skulle værdisættes til markedsværdi, var det en helt klar forudsætning, at bagatelagtige goder ikke skulle beskattes. Som det fremgår af bemærk-